

25. Orðin skotturóður, skotturóðrarmaður,
skottuferð og skottulæknir.

Smágrein ætluð til birtingar
í "Sjómanninum".

3 blöð.

[Faint, illegible handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

Att. 3.: x Orðin Skotturöður, Skotturádráðun, Skottafærð,
0.1.70
Skottu lattu eru alls tigi svo núdrandi þess meins
ni vilja vera lats: þau eru brótyrdi hinc mostu og
benda í það. Þ hinc sé aðeins um þá meins á ræða,
sann standa afvinnu sína: viðbögnum, í steyndi, og
standa þeir hjaldan á baki annars manns í vinnu þeir,
er á verkum þeirra lýtur. Skottu lattu - en þeirskelfia
sér stöðlega verid valid nafu þetta: "virding jar Steynis, eru
einuig og: Ötu ordinu vefudis, lattu meins og guds vial"
enda hafa þeir engu vialur en ávörðun meins manns.
innu hjaldan til liffsins og fró danda. Þe gvin þad hinc mostu
fæddu, á engin í st. lattu meins stæli. gæfu sig vial meins -
stamtu lattu meins og lattu þá fradi til liffsins, einu og stötu-
legur fjöldi meins manns gvin en lattu, h. d. í fjöldi lattu
og vialur. Þe dvin fjöldi meins manns þar, stæly meins lattu og
hafa nafu en svo, á þeir hafa valid þeir meins vialdingar -
nafu. Hinc er það afvinnu rögnun, sann hafa verid á
barki og valid nafu meins ríðid, in þess þá, á þá al meins
til þess á frjallast lattu þess: Þe gvin hafa lattu
þann hóg vialur meins albu, sann lattu þar.

